

ת"פ 59822/11 - מדינת ישראל נגד ליאור זוויה

בית משפט השלום בקריות
ת"פ 16-11-59822 מדינת ישראל נ' זוויה(עוצר)

בפני כבוד השופט יוסי טורס
בעניין: מדינת ישראל

המAssertionה

נגד

ליאור זוויה

הנאשם

גמר דין

כתב האישום וההלים

1. הנאשם הורשע על פי הודהתו בכתב אישום מותקן, בעבירה של פגיעה כשבירין מזמין, לפי סעיף 334+ 335 (א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977. צוין כי בתחילתה כפר הנאשם ומשמעותו את מלאה פרשת התביעה, אך לאחר מכן תוקן כתב האישום והנאשם הודה בו כאמור.

2. בהתאם לעובדות כתב האישום המותקן, ביום 16.11.19 סמוך לשעה 22:35 חזרו הנאשם והמתלון (שהם אחים) מבילוי ברכבו של חברם כשהם יושבים מאחור. במועד זה היו שניהם בגילופין. במהלך הנסיעה, התעמתו השניים מילולית ועקב כך פצע הנאשם את המתלון באופן שחתך את פניו באמצעות שבר זכוכית שאחז בידו. בהמשך ניסה הנאשם לעצור את הדימום בפנוי של המתלון, אשר מאוחר יותר פונה לבית החולים שם הפגע נתפרק.

תסוקיר שירות המבחן

3. לאור גילו של הנאשם ועתירת המAssertionה למאסר התחייב תסוקיר. בשל צנעת הפרט לא ארכיב בתיאור נסיבותו האישיות של הנאשם אך אצין כי מדובר בנאשם בן 21 המתוגר עם אמו ואחיו הגדל ממנו (המתלון). הנאשם עלה ארץها בגיל 10, הוריו גרים והאב מתגורר בדרום הארץ. הנאשם סיים 11 שנות לימוד ולאחר מכן התגייס לצבא אך השירות נקטע בשל הליך זה ומצבו של הנאשם בצה"ל לא הובחר עד תום. משיחה עם המתלון עלה כי טרם הגיעו ההחלטה בין האחים טובים. האח תיאר כי הוא סלח לנאשם וכי אף נערק הליך של "מעין סולחה"

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסקין פליליים

בבית האב ובנכחות אנשי נספחים. המתלוון ציין עוד שאינו חשש מהחומר וסבירו שהמעשה היה תוצאה של שכנות לצד לחצים שחוותה.

4. הנשם קיבל אחריות מלאה לעבירה ותוצאותיה והביע צער רב וחרטה. צוין כי במהלך ניהול ההליך נעצר הנשם בשל טענה להפרת תנאי השחרור והתס kir נערך כאשר הנשם שוהה במעצר. שירות המבחן התרשם כי הנשם חסר גורמים סמכותיים מצבי גבולות בחיים, אך המעצר היווה גורם מרתיע ומצביע בגבולות עבورو. כמו כן התרשם שירות המבחן מנזקקות טיפולית ממשית ומרצונו של הנשם להסתיע בשירות המבחן לצורך רכישת כלים לתפקוד נכון. בתס kir צוין עוד כי הנשם החל במהלך טיפול מסויים במהלך מעצרו. לאור כך המליץ שירות המבחן לנקוט בעניינו של הנשם בדרך שיקום וסביר כי קיימים סיכוי ממשי שהליך טיפול יטיב עמו ויפחת מהמסוכנות. בסיכוןו של דבר, המליץ שירות המבחן להסתפק בתקופת מעצרו של הנשם עד כה ולהעמידו במבחן למשך שנה.

טיעוני הצדדים לעונש והראיות

5. בעת הצגת ההסדר (טרם הכתת התס kir), העיד המתלוון לעונש. בעודו סיפר המתלוון כי סלח לאחיו והשלים עם הנזק שנגרם לו. עוד ביקש המתלוון להקל עליו, עד כדי שחרורו ממעצרו, צוין כי מערכת היחסים ביניהם תקינה.

6. אמרו של הנשם צינה כי הנשם התגורר בביתו לפני מעצרו והוא ממתינה לשיבוב להתגורר בביתו לאחר שחרורו.

7. בטיעוני לעונש הפנה ב"כ המאשימה לערבים המוגנים שנפגעו ממעשו של הנשם ולצורך ב/ngor תופעת האלים שהפכה מכת מדינה. עוד עמד ב"כ המאשימה על חומרת מעשו של הנשם ועל הנזק הקבוע שנוצר בפנוי. בעניין זה ביקש ב"כ המאשימה להעדיף את אינטראס הציבור על פני הסולחה שנעשתה בין בני המשפחה. לאור כך ציין ב"כ המאשימה כי מתחם העונש הולם את המעשה נוען בין 15 חודשים מאסר ל-30 חודשים. ביחס לעונש הרاءו לנאם צוין כי הנשם לא החל במהלך שיקומי משמעותי ולכן ביקשה המאשימה להטיל עליו עונש מאסר ארוך ומרתיע בגין המתחם לצד מאסר על תנאי ופיזי למלוון.

8. ב"כ הנשם הפנה לנסיבות ביצוע העבירה כפי שעולות מכתב האישום המתוקן וטען כי מדובר באירוע ספונטני שאירע לאחר ויכוח מיולי וכי מיד לאחריו הביע האשם צער וחרטה על מעשיו ואף ניסה לעצור את הדימום מהפציעה. ביחס למתחם העונש הולם נתען כי יש לקבוע מתחם המתחיל במאסר בעבודות שירות. בהתייחסו לעונש הרاءו שיש להשיט על הנשם הפנה הסגנון לגילו הצעיר בזמן ביצוע העבירה (פחות מ-20); לנسبות חייו הקשות כמתואר בתס kir; לעברו הנקי; לחרטה שהביע; למועד המתלוון; לסולחה שנערכה; לתקופת המעצר עד כה ולتفس kir החובי המצביע על נוכחות לטיפול ושיקום. לפיכך ביקש הסגנון לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהסתפק בתקופת מעצרו של הנשם לצד צו מבחן. לחלוfin, ביקש הסגנון שם יוטל עונש מאסר הוא יהיה בעבודות שירות.

9. הנאשם בדברו האחרון הביע צער וחרטה על מעשיו והוסיף כי הוא מבין עד כמה פגע במתלון.

דין והכרעה

10. כאמור, מאז תיקון 113 לחוק העונשין גזר הדין ניתן במסגרת הליך תלת שלבי. בשלב הראשון יש לקבוע אם כתוב האישום מתאר איורע אחד או מספר איורים. לאחר מכן יש לקבוע את מתחם העונשה ההולם את האירע ובסופו של תהליך, יש להחליט אם ניתן לצאת מהמתחם שנקבע, שאחרת יגזר העונש בגין הימתחם. בעניינוברי שמדובר באירע אחד.

קביעת מתחם העונשה

11. **הערכיהם המוגנים בבסיס העבירה:** בענשו פגע הנאשם באופן ממשי בערך חי אדם, בשלום גופו ובביטחונו של המתלון. ועל כך נאמר כי "לモtar להכבר מילים אודות חומרתן של עבירות אלימות, הפוגעות בערכיהם חברתיים נעלמים, ובראשם חי אדם ושלמות הגוף". (ע"פ 4813/15 פלאח נ' מדינת ישראל (22.3.16)).

12. **נסיבות הקשורות לביצוע העבירה:** נסיבות האירע מלמדות על איורע ספונטני. אמן נעשה שימוש בכלי נשך (שבר בקבוק) אך לא ניתן ללמידה מכתב האישום המתווך כיצד הגיע שבר הבקבוק לידי הנאשם. באשר לנזק שנגרם למתלון לא ניתן להישאר אדישים למראה החתק אחריו והעומק על פניו של המתלון, כפי שעולה מהתמונות שהוצגו. עם זאת, אצין כי בעת שהופיע הנאשם מולו ניתן היה להבחין (למרבה המזל) בהטבה משמעותית. אצין עוד שמייקום החבלה יכול היה לגרום בנקל לנזק חמור יותר.

13. **מדיניות העונשה:** מדיניות העונשה בעבירות אלימות בהן נעשה שימוש פוגעני בנשך קר היא מחמירה ועל-פי רוב כוללת הטלת מאסרים בפועל. ראו למשל דברים שנאמרו בע"פ 167/13 קטריןabo זיין נ' מדינת ישראל (14.8.13):

"למרבה הצער, עבירות אלימות בהן מעורבים צעירים, ולא פעם צעירים ללא עבר פלילי, הפכו למעשה של يوم ביוםו. בתיה המשפט מצואים לתרום את תרומותם לעקירת נגע האלימות בדרך של עונשה מרתיעה"

ובענין שימוש בבקבוקי זכוכית כליל נשך, ראו:

"בית משפט זה עמד פעמים רבות מספר על תופעת ה"סקינאות" - אשר דקירה בשבר בקבוק באה בגדרה - וקבע כי יש להילחם בה באמצעות עונשה מחמירה" (רע"פ 5655/13 טל עמרם נ' מדינת ישראל (20.11.14)).

ולמדיניות הענישה הרואה למיגור תופעת האלימות ראו:

"לא רק עניינו של הנאשם עומד בפני בית המשפט, אלא גם עניינו של הקורבן ועניינו של הציבור כי מערכת החוק תנקוט בצעדים ממשיים למיגור תופעת האלימות, עמה אין חברה מתוקנת יכולה להשלים. כאמור, רבים חוטאים ב"תופעת הסכינאות", ולאחר שהתרכנו מפניה כה רבות, נדמה כי הנעה העת שלא להסתפק במלות גינוי ובמסרים חינוכיים צופים פנוי עתיד, אלא לנ��וט ביד קשה כלפי העבריים בתחום זה, ואם בדרך זו תימנע ولو פגעה אחת בח"י אדם, דינו" (ע"פ 1463/09 מדינת ישראל נ' פלוני (15.06.2009)).

וביחס לעונשים ה konkretiyim המוטלים לרוב בגין עבירות דומות, ניתן להפנות לפסקי הדין הבאים:

ע"פ 5641/09 מדינת ישראל נ' דניס ברזינסקי (22.3.10) נידון עניינו של נאשם שהטיח בקבוק זכוכית בראשו של אדם וכן גرم באמצעות שבר הבקבוק חתכים פנוי של אחר. בית המשפט המ徇ז ראה להסתפק בענישה שיקומית חרף חומרת המעשה והטיל עליו 6 חודשים מאסר בעבודות שירות. בית המשפט העליון דחה את ערעור המדינה, תוך שציין כי מדובר במקרה חריג, בשל הליך שיקום מתקדם וכי מדיניות הענישה במקרים מסווג זה היא "מאסר מרתייע מאחרי סORG ובריה".

רע"פ 5675/15 ולדימיר רדאוש נ' מדינת ישראל (24.8.15) בו נדחתה בקשה רשות ערעור של נאשם על חומרת עונשו - 8 חודשים מאסר חרף סיכוי שיקום. בעניין זה הכה הנאשם בראשו באמצעות בקבוק זכוכית וגרם לו לחתק מדם.

רע"פ 5655/13 טל עמרם נ' מדינת ישראל (20.11.14) בו נדחתה בקשה רשות ערעור של נאשם על חומרת עונשו - 12 חודשים מאסר בגין כך ששבר בקבוק על ראשו של אחר, הטicho פנוי וגרם לו לחתק באורך 10 ס"מ. בית המשפט המ徇ז קבע שמתחם הענישה ההולם את האירוע הננו 9 חודשים מאסר ועד שניים מאסר. בית המשפט העליון (בהרכבת שלושה) הדגיש את חומרתה וכיעורה של העבירה והותיר את העונש על כנו, חרף סיכוי השיקום של הנאשם וגליו הצעיר.

רע"פ 8699/15 אחמד אבוהאני נ' מדינת ישראל (17.12.15) בו נדחתה בקשה רשות ערעור של נאשם אשר נידון לשמונה חודשים מאסר, בשל כך שפצע את המתלוון בראשו באמצעות חפץ חד. בית משפט השלוםקבע מתחם הנע בין 6 חודשים ועד 18 חודשים והוא עלי הנאשם 8 חודשים מאסר בפועל חרף המלצה

חייבת של שירות המבחן בשל סיכון שיקום.

רע"פ 7378/13 **חרובי נ' מדינת ישראל** (31.10.13), בו נדחתה בקשה רשות ערעור של הנאשם על חומרת עונשו - 6 חודשים מאסר בעבודות שירות, בכר שזכיר את המתلون בבטנו ובמפשעתו בעקבות יוכח.

עפ"ג (ח') 5026-10-16 **פיראש נעימי נ' מדינת ישראל** (1.11.16) בו נדחה ערעור הנאשם על חומרת עונשו - 9 חודשים מאסר שהוטלו עליו בגין הטחת בקבוק בראשו של אחר, אשר גרמה לפציעתו.

14. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם הענישה ההולם את העבירה מושא עניינו נع בין שמוña חודשי מאסר לבין 36 חודשים מאסר בפועל.

קביעת עונשו של הנאשם

15. קביעת עונשו של הנאשם שבפני אינה קלה כלל וכלל. מחד גיסא, מעשיו חמורים וגרמו נזק ממשמעותו למתلون ומשכך הם מצדיקים ענישה ממשית, כמתחייב מתחם הענישה שצווין לעיל. מאידך גיסא, מדובר בגין עציר אשר גדול בתנאים לא קלימים, עברו נקי לחולוטין ושירות המבחן סבור שהוא בר שיקום. כן מבקש אחי - המתلون - שלא יוטל עליו עונש חמוץ.

16. כידוע, בית המשפט רשאי להרוג לקולה מתחם הענישה, אם מצא כי "ה הנאשם השתקם או כי יש סיכון של ממש שיתתקם". בעניין זה נקבע כי "על קיומו של פוטנציאל זה, ניתן ללמידה, בין היתר, מעברו של הנאשם; משיטוף הפעולה שלו עם רשות החוק ועם שירות המבחן; ומיקומה של תמייה והtagיות משפחתיות לצידו של הנאשם". (רע"פ 13/7683 **דוד פרלמן נ' מדינת ישראל** (23.2.14)). בעניין שיקומו של הנאשם נקבע כי "להוציא מקרים אשר במובاهן אינם מתאימים לכך, ככל שהוא על בית המשפט לבחון בבואה לגזר את העונש ובצד שיקולי הענישה האחרים גם שיקולי שיקום, ביחוד כאשר מדובר בגין המצוי בתהיליך של עיצוב חייו הבוגריםcadmus עצמאי... לאחרונה אף גיליה המחוקק דעתו כי יש ליתן לשיקול זה משנה חשיבות, בקבועו כי זהו השיקול היחיד אשר מצדיק חריגה לקולא מ"מתתחם העונש ההולם" (סעיף 40 לחוק העונשין)". (ע"פ 12/7459 **gil shiber נ' מדינת ישראל** (20.6.13)).

17. במקרה זה שירות המבחן סבור של הנאשם סיכון שיקום בלתי מבוטלים. למסקנה זו הגיע שירות המבחן לאור עמדת הנאשם כלפי ביצוע העבירה, גילו הצעיר, עברו הנקי, התנהגותו בתקופת מעצרו לרבות השתתפות בקבוצת טיפול ועמדת בני המשפחה כלפי העבירה וככלפי הנאשם עצמו. המלצה זו רואיה בעיני. מדובר עציר בן 21 אשר עברו נקי לחולוטין. האירוע, חרף חומרתו, היה ספונטני ודומה שאינו מופיע את התנהגותו של הנאשם. לכך יש להוסיף את פועלותיו המידיות של הנאשם לעיצירת הדימום ולטיפול במתalon למדנו על כך שמדובר היה באבדן עשתונות רגעי. הנאשם קיבל אחריות מלאה למשעו, הבין את הגורמים שהביאו אותו לביצוע העבירה ואת הטיפול שעליו לקבל על מנת להקטין את הסיכון להישנות עבירות דומות.

גילו הצעיר של הנאשם הוא בעניין שיקול בעל משקל של ממש שהרי "נקבע על ידי בית משפט זה כי שומה על בית המשפט לבחון הלכה ל谋שה גם את שיקולי השיקום בבוואו לגזר את דינו של הנאשם. כך ביתר שאת כאשר עסקין בגין צער המצוי בתהילך של עיזוב חייו הבוגרים, (ע"פ 5936/13 פלוני נ' מדינת ישראל (14.1.15)).

18. עוד אצין כי הנאשם שיר לקבוצה המכונה "בגירים צעירים". אמנם הוא אינו קטין, אך בפסקה נקבע כי יש להתחשב בגל צער זה לצורך קביעת העונש ההולם, תוך הבאה בחשבון כי בשלב זה אישיותו של הנאשם אינה מעוצבת וכי לעונש מסר בגל כה צער השפעה הרסנית על סיכוי שיקומו והמשך תפקידו התקין בחברה. צוין כי התוצאות בתנאים אלו "תבטיח כי העונש שייגזר על הבוגר הצעיר אכן יהלום את מידת אשמו, וכי יוגש האינטראס הציבורי בשיקומם של עבריין, על ידי מצוי פוטנציאלי השיקום המוגבר הקיים בחלק מהבוגרים הצעירים." (ע"פ 2420/15 אבטlion אברהם נ' מדינת ישראל (29.11.15); ע"פ 12/7781 פלוני נ' מדינת ישראל (25.6.13)).

19. בעניין השימוש בעוני מاسر נקבע לאחרונה כי "עלינו לזכור כי המסר אינו אלא אמצעי, ולא תכילת - אמצעי לגורם להרתעה ולשייקום העבריין... המטרה היא להציג חישבה על כיווני חישבה נוספים מעבר לבניית מתקני מסר ומעצר נוספים, כאמור הממשלה למשה כבר בהירהليلך זו כאשר אימצה את דוח ועדת דורנער; מסקנתה העיקרית של ועדת זו הייתה כי יש לפעול לצמצום השימוש במסרים במרקם בהם המסר אינו הכרחי להגבלת יכולת של עברייןיהם שהמסוכנות שלהם לחברה גבוהה, והרחבת השימוש בעוניים זולים יותר ויעילים יותר העומדים בעקרון ההלימה, ובכך להביא להקצתה יعلاה ונכונה יותר של המשאים המופנים לטובת הנושא" ... ואין לי אלא להזכיר לאמר, גם בצו השכל הישרא" (בג"ץ 1892/14 האגודה לזכויות האדם בישראל ואח' נ' השר לבטחון פנים ואח' (13.6.17), פסקה קכו' לפסק דין של המשנה לנשיאה השופט רובינשטיין); וראו גם דוח ועדת הועדה הציבורית לבחינת מדיניות העונשה והטיפול בעבראים, 2015 (המכונה "דוח ועדת דורנער").

20. בהקשר זה ראוי להזכיר עוד כי שליחת הנאשם למסר, תמנע אפשרות לשילובו בצו מב奸 (ראה סעיף 1 לפקודת המבחן ; ע"פ 4167/12 אוחנה ואח' נ' מדינת ישראל (17.3.13)). שירות המבחן סבור כאמור כי שילובו בתכנית טיפולית יתרום ממשית לשיקומו ולהקטנת הסיכון להישנות עבריות. מכאן סברתי שקיים מחלוקת לתמהיל עוני שיאפשר את שילובו בתכנית שיקומית. זאת ניתן היה להשיג באמצעות עונשה בדרכן של עבודות שירות בשילוב צו מב奸. בדרך זו מושג גמול עוני ממשי תוך שילוב בהליך טיפול. הנאשם אינו מסיים אפילו את עניינו כתעת ועם יمعد, ניתן יהיה לשוב ולהענישו לרבות באמצעות הטלת מסר ממש (ראה עפ"ג 39953-11-13 סבח נ' מדינת ישראל (23.1.14)).

21. נתון נוסף שיש להביא בחשבון הוא את עמדת המתלוון והעובדת שנערכה מעין סולחה. אין מדובר בנזון שיש ליתן לו כМОבן משקל מכريع ואלמלה יתר הנתונים אפשר ולא היה בכוחו להכריע את הCPF, ואולם במקרה זה מדובר בנזון המשתלב היטב עם יתר הנתונים לעבר העדפת הפן השיקומי (לאופן בו יש להתחשב בהליך של סולחה או צדק מאהה, ראו למשל ע"פ 5883/15 יוסף אבו ציאם נ' מדינת ישראל

.cn ראו , ד"ר רון שפירא "הגעה העת לסתולחה" הפרקליט מח(2) 433 (24.11.16)

22. סיכומו של דבר, נסיבות המקירה מצדיקות עשיית שימוש בסמכות לחזור לקולה ממתחם הענישה מסכמי שיקום. עם זאת, איןני סבור שיש מקום שלא להטיל ענישה מוחשית כלשהי והתמהיל הענישה של מאסר קצר בעבודות שירות בצד צו מבחן ופיקצי, נתן לדעתו ביטוי ראוי לנסיבות המקירה המיוחדות. כן אצין כי איןני מתכוון לנכונות את תקופת מעצרו הלא קקרה של הנאשם (מעל ארבע חודשים) ומשך החירגיה (בפועל) ממתחם הענישה אינה דרמטית, אם בכלל. ביחס לטיעוני הסגנון להימנע מפיקצי, הרי שדעתו שונה וראה אני חשיבות של ממש במקירה זה לפסיקת פיצויים לטובת המטלון, לאור נזקו הממשי.

23. סיכומו של דבר, לאחר שבנתתי את מכלול השיקולים, hn לקולה והן לחומרה, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר למשך 3 חודשים. המאסר יבוצע בדרך של עבודות שירות בהתאם לחתוות דעת הממונה החל מיום 23.10.17 ובמועד זה עליו להתיצב במשרדי הממונה בטבריה; הוסבר לנאם כי עליו לבצע את העבודות לשבעות רצון הממונה וכי אם לא יעשה כן ניתן יהיה להפקיע את העבודות והוא יאלץ לשאת ביתרת התקופה בבית מאסר.

ב. מאסר על תנאי למשך 4 חודשים וה坦אי הוא שהנאם לא יעבור במשך שנתיים כל עבירות אלימות שהיא פשע.

ג. פיצוי למטלון (ע"ת מס' 4) בסך 15,000 ₪. הפיצוי ישולם בחמישה عشر תשלומים החל מיום 1.1.18 במצוירות בית המשפט ועל פי שוברים שיוונפלקס לנאם. המאשימה תמציא בתוך 30 ימים למצוירות את פרטי חשבן הבנק של המטלון.

ד. אני מעמיד את הנאשם בבחן למשך 12 חודשים. הוסבר לנאם בלשון פשוטה שעליו לקיים את הוראות שירות המבחן ואם לא יעשה כן ניתן יהיה להפקיע את הצו ולהענישו שנית לרבות בעונש מאסר.

המצוירות תשליך עותק מגזר הדין לממונה על עבודות השירות למעקב וכן לשירות המבחן.

זכות ערעור בתוך 45 ימים.

נitan היום, ד' תשרי תשע"ח, 24 ספטמבר 2017, במעמד הצדדים.